

400

FORGÁCS
ÜGYVÉDI
IRODA KISS

PARTNEREK

Magyarország Alkotmánybírósága
Budapest
Donáti utca 35-45.
1015

a Fővárosi Törvényszék útján
(ügyszám: 7.G.42.256/2014/105.)

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott, [REDACTED] ([REDACTED]), mint **indítványozó**
(továbbiakban: indítványozó) – *mellékelt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm útján* –
az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (továbbiakban: **Alkotmánybíróság**)
az alábbi

alkotmányjogi panasz

terjesztem elő:

Kérem, hogy a T. Alkotmánybíróság semmisítse meg:

- a Fővárosi Törvényszék 7.G.42.256/2014/105.számú ítéletét, továbbá
- a Fővárosi Ítéltábla 16.Gf. 40.635/2016/10. számú ítéletét, valamint
- a KÚRIA Gfv. VII. 30.755/2017/12. számú ítéletét.

a) A T. Alkotmánybíróság hatáskörét az Alaptörvény 24. Cikk (2) bekezdés d) pontja,
valamint az Abtv. 27. §-a és 43. §-ának (1) bekezdése alapozza meg.

b) A kérelem jogalapjaként az Alaptörvény

- R. cikk (2) bekezdéséből az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkre kötelezőek jogelv sérelmét,
- T. cikk (1) bekezdésében meghatározott, az alkalmazható szabályok megsértését,
- XXVIII. cikkben a tisztességes tárgyalás elvének megsértését,
- 28. cikkben meghatározott, a jogértelmezéssel és az indoklással összefüggő jogelvek sérelmét, valamint ezen sérelmek következményeként,
- a XIII. cikk (1) bekezdésében a Mindenkinek joga van a tulajdonhoz jogelv sérelmét

vegye figyelembe a T. Alkotmánybíróság.

FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK GAZDASÁGI KOLLÉGIUMA 16.	
FŐLAJSTROMSZÁM KEZDŐIRATON:	
Postán / Gyűjtőládába / Személyesen / E-mailen / Faxon	
Érkezett:	2018 MÁJ 04.
PÉLDÁNY:	IV.
MELLÉKLET:	1 db
FŐLAJSTROMSZÁM:	42256/14
UTÓIRATON:	

7.G.42.256/14

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	
IV/898-0/2018	
Érkezett:	2018 MÁJ 23.
Példány:	1 db
Melléklet:	11 db
Kezelőiroda:	du

7.G.42.256/14

c) A kérelmet a személyesen érintett indítványozóként nyújtom be. Személyes érintettségemet az a körülmény támasztja alá, hogy a jelen alkotmányjogi panasszal támadott ítéletekben az indítványozó volt a felperes.

d) A támadott bírósági döntések a Kúria Gfv. VII. 30.755/2017/12. számú ítélete, a Fővárosi Ítéltábla 16.Gf. 40.635/2016/10. számú ítélete, valamint a Fővárosi Törvényszék 7.G.42.256/2014/105. számú ítélete.

e) A rendelkezésekre álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítettem, mivel a Kúria felülvizsgálati eljárásban meghozta, rendkívüli jogorvoslat keretei között, ítéletét.

f) A per fő kérdése az volt, hogy az indítványozó a perbeli ingatlan tulajdoni hányadain, amely [REDACTED] alatt található (ismertebb nevén [REDACTED]) tulajdont szerzett-e, annak következtében, hogy az állami vállalatok gazdasági társasággá történő átalakulásakor az állami tulajdonosi képviselő, az átalakulási vagyonmérlegek jóváhagyásával a létrejött gazdasági társaságok tulajdonába adta a perbeli ingatlan egyes vagyonhányadait, amelyeket ezen gazdasági társaságoktól az indítványozó megvásárolt.

Az Abtv. 29. §-a értelmében a jelen kérelemben állított és a 2. pontban részletezett alaptörvény-ellenesség a bírói döntést érdemben befolyásolta, az eljáró bíróságok olyan döntést hoztak, amely a hatályos jogszabályokból nem levezethető, illetőleg nincs olyan szabály, amely az elutasító döntésük indokául szolgálhatott volna.

g) Alapvető alkotmányjogi kérdés a tulajdonhoz való jog, a tulajdon jogszerű megszerzésével összefüggésben született bírói ítéletek megfelelő indoklása, vagy annak hiánya. Az alkotmányjogi jelentőségű kérdésekre tekintettel, továbbá arra, hogy a meghozott ítélet a 20/2017.(VII.18.) ÁB határozattal ellentétes, ezért az Abtv. 29. §-a értelmében az indítványozó álláspontja szerint az alkotmányjogi panasz érdemi elbírálásának van helye.

I.

Alkalmazandó jogszabályok

1. Alaptörvény:

R. cikk (2) bekezdés „Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek”.

T. cikk (1) bekezdés „Általánosan kötelező magatartási szabályt az Alaptörvény és az Alaptörvényben megjelölt, jogalkotó hatáskörrel rendelkező szerv által megalkotott, a hivatalos lapban kihirdetett jogszabály állapíthat meg”.

XXVIII. cikk (1) bekezdés „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat, vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el”.

28. cikk „A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”

„XIII. cikk (1) Mindenkinek joga van a tulajdonhoz.....”

2. Az 1989. évi XIII. törvény a gazdálkodó szervezetek és a gazdasági társaságok átalakulásáról.

„5. § (1) Az átalakuló szervezet köteles

- a) az átalakulási tervet készíteni, továbbá
- b) külön jogszabály szerint vagyonszerűséget készíteni, amelyet – ha a szervezetnél ilyen működik – a felügyelő bizottsággal (ellenőrző bizottsággal) és minden esetben könyvvizsgálóval kell ellenőriztetni; a gazdasági társaság állandó könyvvizsgálója erre nem jogosult.

(2) Ha az átalakuló szervezet a vagyontárgyait (állóeszközöket, készleteket, vagyoni értékű jogokat, értékpapírokat stb.) átértékeli, a könyvviteli mérleg szerinti és a vagyonszerűség szerinti érték közötti különbözetet a felhalmozott vagyonnal szemben kell elszámolnia.

(3) Tilos a vagyon értékét a könyvvizsgáló által megállapított értéknél magasabban meghatározni.

(4) Az átalakult társaság mérlege törzstőkét (alaptőkét) és törzstőkén (alaptőkén) felüli vagyont, illetőleg alapítói, felhalmozott és tartalékvagyont tartalmazhat. Az átalakulás során a tartalékvagyon értéke nem növekedhet.”

„8. § (1) Az átalakulás során létrejövő gazdasági társaság az átalakult (egyesült) szervezet(ek) általános jogutóda.”

„14. § (2) Az állami vállalat átalakulása esetében az 5. § szerinti vagyonszerűségben megjelölt vállalati vagyon összegét a létrejött gazdasági társaság törzstőkéjének (alaptőkéjének) összegeként kell elszámolni.....”

3. A gazdasági társaságokról szóló 1988. évi VI. törvény.

„163. § A társaság rendelkezésére bocsátandó vagyoni hozzájárulás kötelezettsége alól a tag nem mentesíthető.”

„177. § (1) A társaság fennállása alatt a tagok törzsbetéteket a társaságtól nem követelhetik vissza, csak a társaság mérlege szerinti nyereség felosztható részére tarthatnak igényt. E rendelkezéstől a társasági szerződés érvényesen nem térhet el.”

4. A gazdasági társaságokról szóló 1997. évi CXLIV. törvény

„83. § (2) A tag vagyoni hozzájárulását, vagy annak értékét a társaság, illetve a tagsági jogviszony fennállása alatt nem követelheti vissza.”

5. A gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény

„89. § (2) A tag vagyoni hozzájárulását, vagy annak értékét a társaság, illetve a tagsági jogviszony fennállása alatt nem követelheti vissza”.

II. Tényállás

1. A külkereskedelmi vállalatok a [REDACTED] gesztorálása mellett a [REDACTED] ingatlanon közös beruházásban egy sportparkot hoztak létre. A gesztorálás címén az ingatlanon kezelői joga a [REDACTED] volt. Ugyanakkor a közös beruházásban résztvevő külkereskedelmi vállalatok és rajtuk kívül a Külkereskedelmi Minisztérium is vagyoni hozzájárulást teljesített a közös beruházás létrehozatalához.

A közös beruházásban létrejött sportpark beruházási hányadait az érintett szervezetek 1992-ben, majd 1994-ben is szerződésben rögzítették. A hozzájárulás mértéke azonban már ezt megelőzően is a gesztorálási szerződés megkötése alkalmával meghatározásra került.

2. A perben érintett gazdasági társaságok egy része 1990. március 1-ét megelőzően, másik része az 1990. március 1. után jött létre.

Az 1990. március 1-je után átalakuló külkereskedelmi állami vállalatok, valamint korábban gazdasági társasági formában működő gazdálkodó szervezetek átalakulási vagyonszerűségében az állami tulajdonosi képviselő a perbeli ingatlan beruházási arányaival megegyező tulajdoni hányadot hagyott jóvá. 1990. március 1-jét megelőzően az un. spontán privatizáció

időszakában a felügyeletet ellátó minisztérium volt az állami tulajdonosi képviselő, az ő kötelezettsége volt az átalakulási vagyonszerzés jóváhagyása.

1990. március 1-jét megelőzően a felügyeletet ellátó minisztérium kizárólag a már hivatkozott jogosítvánnyal rendelkezett, mely szerint az átalakulási vagyonszerleget vagy jóváhagyta, vagy elutasította azt (elutasításra ezen időszakban nem került sor). A felügyeletet ellátó miniszter nem rendelkezett az állami tulajdonosi képviselő azon, 1990. március 1-től érvényes jogával, mely szerint az átalakuló szervezettől bármilyen vagyontárgyat elvonhatna. Ez a jogosítvány kizárólag az állami tulajdonosi képviselőt 1990. március 1-jétől illette meg. Az állami vállalatok gazdasági társasággá történő átalakulása során az átalakuló vagyonszerlegetben az állami tulajdonos a perbeli ingatlan hányadokat, mint az alaptőke (törzstőke) részét jóváhagyta. Vagyonszerelő határozatokat a perben az I. rendű alperes Magyar Állam képviselője nem terjesztett a bíróság elé.

3. A [REDACTED] átalakulása során az I. r. alperes által is elismert módon 1,9 %-nyi tulajdoni hányad a perbeli ingatlanból az átalakuló [REDACTED] tulajdonába került. Az I. r. alperes azonban többszöri perbeli felszólítás ellenére sem csatolt be határozatot, arról, hogy amikor a [REDACTED] tulajdonába adta az 1,9 %-nyi tulajdoni hányadot, hogyan rendelkezett a kezelői jog 98,1 %-áról, illetőleg rendelkezett-e egyáltalán arról. A perbeli bizonyítékok és a meghozott ítéletek azt támasztják alá, hogy ott, ahol az állami tulajdonos a bíróságok által is elismert módon tulajdonba adta a perbeli ingatlan egyes vagyonszerhányadait, ez a tulajdonba adási mérték megegyezett a beruházási hozzájárulás mértékével, és azzal a mértékkel is, amelyet a beruházásban résztvevő felek 1992-ben és 1994-ben szerződésben rögzítettek.

4. Az átalakult külkereskedelmi vállalatok az átalakulási vagyonszerlegek alapján kíséreltetek az ingatlan tulajdoni hányadaik ingatlan nyilvántartási bejegyzésére. A földhivatal a kérelemnek hely adott, amely bejegyző határozatot az állami tulajdonosi képviselő megtámadott és a Legfelsőbb Bíróság Kfv.III.37.083/2004/10. szám alatt hozott ítéletében formai okok miatt az okiratokat nem találta ingatlan-nyilvántartási bejegyzésre alkalmas okiratnak. Ugyanakkor ítéletében kimondta, hogy a vesztes félnek joga van polgári perben tulajdonjogát igazolni és akkor a bíróság kötelezi a földhivatalt tulajdonjog bejegyzésre.

5. Az indítványozó ezen jogosultsággal élve pert indított a Fővárosi Törvényszék előtt. Az I. fokú részítélet helyt adott a felperesi kérelemnek, az ítéletben leírt körben, tekintettel arra, hogy a perbeli vagyonszerhányadok az átalakulási vagyonszerlegekben, melyeket az állami tulajdoni képviselő jóváhagyott, szerepeltek, és így a bíróság álláspontja szerint a társaságok törzstőkének, illetőleg alaptőkéjének részévé vált a vagyon. A II. fokú eljárásban az Ítéletábrla arra az álláspontra helyezkedett, hogy a felperesnek, azaz az indítványozónak nincs perlési képessége. A Legfelsőbb Bíróság felülvizsgálati részítéletében (Gfv.IX.3412/2011/10) hatályon kívül helyezte az Ítéletábrla és az I. fokú bíróság ítéleteit és kimondta, hogy az indítványozó felperesnek van perképessége. Felülvizsgálati részítéletében a bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy nem elegendő a tulajdonszerzéshez az állami tulajdonosi képviselő átalakulási vagyonszerleget jóváhagyó nyilatkozata, amely a vagyonszerlegek jóváhagyó aláírásában testesül meg. Egy további olyan nyilatkozat is szükséges, amely a

vagyonomérlegek jóváhagyásán felül az ingatlant az átalakuló állami vállalat tulajdonába adja (az ítéletekből egyértelmű, hogy ez a többlet nyilatkozat nem azonos a tulajdonjog ingatlan-nyilvántartási bejegyzéséhez szükséges engedéllyel). A felülvizsgálati részítéletben nem indokolta meg döntését és nem hivatkozott olyan jogszabályra, amely jogszabály az ítéleti rendelkezés alapját képezhetné.

6. A per folytatólagos tárgyalásai során a bíróságok nem tekintettek el a Legfelsőbb Bíróság első felülvizsgálati részítéletében foglaltaktól és azt vizsgálták, hogy létezik-e olyan nyilatkozat, amely a jóváhagyott átalakulási vagyonomérlegen kívül is igazolja a tulajdonszerzést. E körben vizsgálta a bíróság a belterületi földek ellenértékeként a Fővárosi Önkormányzatnak, illetőleg a kerületi önkormányzatnak fizetett ellenértéket, de ezeket sem vette érdemben figyelembe, többlet tulajdonba adó nyilatkozat hiányában.

A jelen indítvánnyal támadott kúriai felülvizsgálati eljárásban az indítványozó kifogásolta, hogy a korábbi legfelsőbb bírósági ítélet és ennek megfelelően a folytatólagos eljárás első és másodfokú ítéletei sem hivatkoztak meg semmilyen olyan törvényi rendelkezést, amely alapja lehetne, vagy lehetett volna annak a döntésnek, mely szerint a jóváhagyott átalakulási vagyonomérlegen kívül szükséges egy többlet tulajdonba adó nyilatkozat is. A jelen kérelemben és a perben is meghivatkozott 1989. évi XIII. törvény 8. §-a szerint az állami vállalat általános jogutóda az átalakuló gazdasági társaság, a hivatkozott törvény 5. §-a alapján elkészített és az állami tulajdonosi képviselő által jóváhagyott átalakulási vagyonomérlegben szereplő vagyontárgyak tekintetében tulajdonos lesz a törvény 14. § (2) bekezdésére tekintettel, amely szerint a magyar állami tulajdonosi képviselő által jóváhagyott átalakulási vagyonomérlegben szereplő vagyontárgyak, a társaság törzstőkéjének, alaptőkéjének részévé válik és a társasági vagyon része lesz. Ami a vagyont illeti, egyrészt az állami vállalatokról szóló 1977. évi VI. törvény 28. §-a, valamint a végrehajtásról szóló 33/1984.(X.31.) Mt. rendelet 32. § (3) bekezdése, továbbá az akkori Ptk 32. § (3) bekezdése szerint az állami vállalat kezelésében lévő vagyon, a vállalatra rábízott vagyon nem vonható el. A jogszabályi rendelkezés egyrészt a kezelésben lévő vagyont, másrészt a rábízott vagyont említi. A perben mind a kettőnek jelentősége van, mivel a spontán privatizációs időszakban a felügyeletet ellátó miniszter vagyont nem vonhatott el, de vagyont adhatott az átalakuláskor a átalakulási vagyonomérleg jóváhagyásával. Az 1990. március 1-jét követően pedig az állami tulajdonosi képviselő, ha jóváhagyta az átalakulási vagyonomérleget, abban nem csak a kezelői joggal érintett vagyontárgyakat adhatta tulajdonba, hanem bármilyen vagyontárgyat módja volt a társaság tulajdonává tenni, az átalakulás vagyonomérleg jóváhagyása útján.

7. A Kúria előtt folyamatban volt felülvizsgálati eljárásban (Gfv.VII.30.755/2017.) az indítványozó meghivatkozta a Tisztelt Alkotmánybíróság 20/2017.(VII.18.) ÁB határozatát. A felülvizsgálati eljárásban hivatkozott az Alkotmánybíróság határozatának 23. pontjára, illetőleg az Alkotmánybíróság további rendelkezéseire, és kérte, hogy erre való tekintettel a Kúria vizsgálja felül a korábbi döntéseket és az Alkotmánybíróság hivatkozott határozata alapján vagy helyezze hatályon kívül azokat és utasítsa új eljárásra a bíróságokat, vagy az ítéletet változtassa meg.

A Kúria felülvizsgálati ítéletében a korábbi legfelsőbb bírósági ítéletet részlegesen annyiban módosította, hogy hivatkozott az átalakulási vagyonmérleg jóváhagyásával szerzett társasági tulajdonnal szemben az átalakulási törvény (1989. évi XIII. tv.) 17/C. § (1) bekezdésére. Ez azt mondja ki, hogy „Az állami vagyonkezelő szervezet a társasági szerződést, illetőleg alapító okiratot aláírja, részvénytársaság nyilvános alapítása esetén az alapítási tervezetet alapítóként aláírja”. Ez a törvényi rendelkezés azonban téves hivatkozás és alaptörvény-ellenes indoklás.

Sőt még inkább az indítványozó álláspontját erősíti, mert azzal a ténnyel, hogy az állami tulajdonosi képviselő aláírta az átalakulási vagyonmérleget, aminek következtében a vagyon a gazdasági társaság tulajdonába került, további jóváhagyásnak tekinthető az, hogy a tulajdonosi képviselő a vagyonmérleg jóváhagyásán kívül aláírta a társasági alapító okiratot vagy a társasági szerződést.

8. A Kúria által felhívott további rendelkezések sem tartalmazzak olyan szabályt, amely alapján a bíróságok álláspontja ne lenne Alaptörvény sértő. Az átalakulási törvény 21. §-ára és az ideiglenes állami tulajdonról szóló törvény (Iát) 42. §-a (3) bekezdésének c) pontjára, valamint a 47. §-a (1) bekezdésére hivatkozással sem lehet indokolni azt, hogy a tulajdonszerzéshez a meglévőkön kívül további nyilatkozatra lenne szükség.

III.

A támadott ítélet a kérelmező szerint sérti az Alaptörvény R. cikk (2) bekezdését, T. cikk (1) bekezdését, valamint a XXVIII. cikk (1) bekezdését és a 28. cikk rendelkezéseit.

1. Az Alaptörvény R. cikk (2) bekezdésében foglalt jogainkat a bíróság azzal sértette meg, hogy az irányadó jogszabályokkal szemben hozott elutasító döntést.

Az Alaptörvény R. cikk (2) bekezdésének értelmében a jogszabályok mindenkire kötelezőek és így a bíróságoknak, és így a Kúriának alkalmaznia kellett volna az átalakulási törvény 5. §-át, 8. §-át a 14. § (2) bekezdését. Ha a bíróság ezeket a rendelkezéseket figyelmen kívül hagyja, meg kell indokolnia azt is, hogy miért mellőzte ezek alkalmazását. Ez az indoklás azonban valamennyi ítéletből hiányzik. E helyett az esetre nem vonatkozó más jogszabályhelyeket idéz a bíróság, amelyeknek köze nincs a jogutódként létrejövő gazdasági társaságok vagyonához.

Az indoklás hiánya vonatkozásában, illetőleg az indoklás nem megfelelő volta tekintetében az Alaptörvény 28. cikkében előírt jogszabály értelmezési kötelezettsége is sérelmet szenved,

2. A T. cikk (1) bekezdésében biztosított jogainkat a bíróság az által sértette meg, hogy nem létező rendelkezés és nem létező gyakorlat alapján hozott elutasító döntést.

3. A XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmében látjuk, tekintettel arra, hogy a bíróság döntését törvényi rendelkezés hiányában hozta meg és azt nem indokolta. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indoklási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia.

Az indítványozó álláspontja szerint a bíróságok nem hozhatnak olyan döntéseket, melyeknek hiányzik a törvényes, jogszabályi alapja és nem alkalmazhatnak olyan értelmezéseket, amely értelmezés jogszabályi rendelkezés hiányában semmiből nem vezethető le.

A tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot az eljárás egészének minőségében kell vizsgálni, ennek megfelelően a konkrét ügy kapcsán az alapul szolgáló alaptörvényi, illetve alkotmányi rendelkezéseket kell figyelembe venni és tisztázni kell, illetőleg kellett volna a bíróságnak, hogy létezik-e olyan gyakorlat, amelyre ítéletét építi.

A 6/1998.(III.11.) ÁB határozat helyesen fogalmaz akkor, amikor azt mondja, hogy a fair eljárás olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára az eljárás „méltánytalan” vagy „igazságtalan”, avagy „nem tisztességes”.

Tekintettel arra, hogy az alkotmánybírósági gyakorlat töretlen abban, hogy a tisztességes bírósági eljárási jog érvényesülésének megítélését minden esetben tartalmi vizsgálathoz kötötte, ezért látja az indítványozó indokoltnak, hogy a jogszabályi környezetet és a bírói döntést a szabályozás célját és a konkrét ügy tényállását, mindezekből levont következtetéseket alapjogi sérelemként kell kezelni.

4. Az Alkotmánybíróságnak azt indokolt vizsgálnia, hogy a törvénnyel ellentétes jogalkalmazás esetében a döntés Alaptörvény ellenessége felemelkedett-e Alkotmányjogilag is értékelhető szintre, és így sértette-e az indítványozó tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát. Az indítványozó álláspontja szerint erre a kérdésre igenlő a válasz, hiszen az indítványozót a jogellenes döntés a megszerzett tulajdonjától fosztja meg, amely miatt a támadott ítéletek a XIII. cikk (1) bekezdésébe ütköznek.

Az indítványozó álláspontja szerint a bírói függetlenségnek nem korlátja, sokkal inkább biztosítéka a törvényeknek való alávetettség. A bírónak határozatait tételes jogszabályok alapján kell meghoznia. Ha a törvénynek való alávetettségtől a bíróság eloldja magát, saját függetlenségének egyik tárgyi alapját vonja el. A vonatkozó jogszabályokat be nem tartó bíróság lényegében visszaél saját függetlenségével, amely adott esetben ezen keresztül a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét okozhatja. Az a bírói ítélet, amely figyelmen kívül hagyja a hatályos jogot, önkényes, fogalmilag nem lehet tisztességes, és nem fér össze a jogállamiság alapelveivel.

Az előadottak alapján kérem, hogy a T. Alkotmánybíróság a támadott ítéleteket semmisítse meg.

Budapest, 2018. április 24.

[REDACTED]
indítványozó

Képv.:

dr. Kiss Elemér
KASZ: 36063120

dr. László András
KASZ: 360643392

Forgács & Kiss Ügyvédi Iroda
[REDACTED]